

**PRÁZDNINY DĚTÍ
Z KLOKÁNKU**

**DĚTI
Z NÁDRAŽÍ**

ilustrativní foto

LÉTO V KLOKÁNKU

Zážitky z prázdnin pomáhají

ilustrativní foto

Do Klokánku přicházejí děti různého věku, ale především s různými traumaty. Rádi bychom jim, tak jako v rodinách, poskytl zážitek ze skvělých prázdnin. Ne vždy je to však snadné. Některé z našich dětí zažívají své „super“ prázdniny zcela poprvé a velmi se podivují, když mohou například se svými vrstevníky vyrazit na dobrodružný tábor. Snažíme se vždy zaměřit na jejich zájmy, aby pro ně byl tábor nádherným zážitkem, nikoliv něčím, kam musejí. Některé děti však bez doprovodu svých „klokánčích“ tet nemohou na letní tábor o prázdninách samy odjet. Mohou být dlouhodobě z domova deprivované nebo se ještě nevyrovnaly s následky týrání a těžko se z bezpečného prostředí nového „domova“ odloučí. Často trpí nočním pomočováním i ve vyšším dětském

věku a výsměch ostatních dětí by mohl být dalším nepěkným zážitkem. Současně někdy děti mají takové problémy se svou osobností, že by i samotný chod života v táboře velmi narušily a to by zase negativně ovlivnilo pobyt ostatním dětem. Proto je velmi často nutné hledat jiný způsob prožití prázdnin. Rádi bychom vyrazili s dětmi z Klokánku do některých osvědčených rekreačních zařízení.

V loňském roce jsme díky hodnému dárci mohli pobyt například v krásném prostředí střediska OÁZA ve Sloupu v Čechách. **Děti byly nadšené, že jsou na skutečných prázdninách i se svými tetami a strýci.** Při příjezdu do rekreačního zařízení děti obdivovaly vše... Lesy, louku, malé hřiště, a potěšil je i skvělý oběd, který tam na ně čekal. Dvě chatky pro ně byly dokonalé... Měly i vlastní koupelnu, což bylo pro menší děti super. Ještě odpoledne se vydali všichni na průzkum. Objevili nádherné koupaliště s lanovým parkem. Později se ukázalo, že lanový park spravují skvělí lidé a tak si to děti za symbolickou částku vstupného mohly vyzkoušet. Byl to pro ně velmi nevšední zážitek, plný adrenalinu. A když cestu po lanech mezi stromy dokončili, nemluvily o ničem jiném, než jak to všechno dokázaly. **Některé děti si i díky tomu uvědomily, že není pravdou, že „nejsou k ničemu“, jak jim dlouhou dobu říkali jejich rodiče.** Večer nemluvily již o tom, co zlého se dělo u nich doma před příchodem do Klokánku, ale o tom, jak to byl skvělý den

a plánovaly další výlety. V rámci tohoto pobytu jsme dělali vycházky do blízkého okolí, na krásný hrad, rozhlednu a díky jinému štědrému dárci jsme mohli s dětmi vyrazit i na celodenní výlet do Aquaparku v Liberci. Opět zážitek, který byl pro děti ojedinělý a natolik úžasný, že nemluvily o ničem jiném. A když se společně s tetami a strýci všichni „vydrápali“ na skalní hrad ve Sloupu v Čechách, cítili se jako v oblacích.

Víte, práce tet a strýců je velmi náročná i v tom, že když k nám děti přicházejí a „otevrou se nám“, tak dlouhou dobu pláčou a mluví pouze o tom, jak hrozné věci se jim děly. Není někdy lehké to vše vyslechnout a najít ta správná slova a objetí, aby to méně bolelo. Je radost, když děti prožijí něco, co to v nich zlomí a mluví o tom, jak to bylo krásné a jací jsou hrdinové. A věřte, že jsou. Je mnoho příběhů, kdy si my dospělí říkáme, že to se nedá ustát... Ale ony to zvládnou. K tomu právě slouží prázdninové pobyty mimo zařízení, kdy tety a strýčkové nemusejí vařit a pečovat o domácnost, ale věnují se jen péči o děti. Jejich hlavní náplní je tak jen to, **aby děti měly nejhezčí zážitky z prázdnin a mohly tak v září usednout do lavic a netrápit se tím, co prožily před pobytem v Klokánku.** A také, aby se mohly vyrovnat svým vrstevníkům a pochlubit se, kde byly, co prožily a jaké to bylo. Proto **i pro tyto letní prázdniny hledáme hodné lidi, kteří nám pomohou právě takovéto prázdniny pro děti a jejich doprovod zajistit. Jsou to pro ně často první prázdniny strávené mimo hospodské zahrádky,** kdy při návratu domů často docházelo k domácímu násilí, kterému musely přihlížet a které v horším případě dopadlo i na ně. **Děkujeme všem, kteří přispívají na prázdninové pobyty pro naše „klokáňata“.**

Klokáňata na táboře Rocki-očima vedoucího

Po příjezdu do areálu jsme hráli různé seznamovací hry a **děti z Klokánku byly trochu zaskočené tím, jak jsme je automaticky zapojili do všech aktivit. Postupně se ale odbourávaly bariéry,** a když jsme po večeri sestavovali týmy pro táborovou hru «záchra na světa pohádkových postav», tak starší děti si již vytvářely první kontakty, mladší ale jakoby nám stále nerozuměly. Byli jsme z toho trochu zaskočení, ale (náš) tým Rocki se nevzdává a tak jsme věřili, že se postupně zapojí do aktivit všichni. Večer některé děti z Klokánku plakaly, ale střídali jsme se u nich, vyprávěli jim pohádky a nakonec všechny usnuly.

Druhý den jsme si děti získali ranní zumbou, hrami a cyklovýletem pro nejstarší. Večer byl ohýnek a trochu jsme si zazpívali u kytárky. A děti byly naše. **Opadly poslední stopy**

vdzoru a nedůvěry a všechny s námi začaly komunikovat. Usínání bylo již bez slziček.

A následovaly další dny – dopoledne gymnastika, kurz přežití, parkour, střelba z luku, odpoledne se plnily úkoly etapové hry (děti zachraňovaly Šmoulí vesničku nebo hledaly v lese trolla) anebo, podle zájmu, děti jely na výlet, starší opět na kolech. Hezké počasí nás vylákalo k vodě. Jedno dobrodružství za druhým. Večer končil u ohýnku s písničkou a povídáním a nebo děti čekal nevšední zážitek – noční stezka odvahy, kterou bravurně všechny zvládly.

Po prvních dnech programu děti poznaly, že **každý jednotlivec má v týmu své místo a neskutečně jim stouplо sebevědomí. Týmy skvěle spolupracovaly a děti se s velkým zaujetím navzájem povzbuzovaly**

a motivovaly. Čas nám utíkal rychle, každý den, zajímavější než ten předcházející, přinesl vždy nějaké překvapení. Poslední den byl ve znamení závodu Rocki race. Celé odpoledne děti překonávaly různé překážky, trochu se namočily, trochu ušpinily a v cíli získaly za svůj výkon krásnou Rocki race medaili, kterou pyšně nosily zbytek dne na krku, některé i na večerní závěrečné diskotéce. Následovalo sobotní loučení a týdenní dobrodružství se stalo vzpomínkou – pro děti i dospěláky.

Celá akce pro nás byla velkou výzvou, jelikož to byl pro většinu instruktorů první kontakt s dětmi bez fungujících rodin. Příprava byla plná otazníků a začátek akce byl náročný. **Během týdne jsme sledovali, jak se děti z Klokánku mění. Zlepšila se jejich komunikace a spolupráce. Začaly být samostatné a všechny úkoly plnily**

s nadšením, respektovaly naše pokyny, program je bavil. **Některé nám vyprávěly své příběhy a jsem přesvědčená o tom, že děti z běžných rodin pochopily, že mají velké štěstí, neboť mají své mámy a táty, kteří se o ně starají. Doufám, že se nám podařilo do života dětí z Klokánku přivést týden plný zážitků a odpočinku od jejich starostí.** Pokud jsme alespoň některé z nich nějak pozitivně ovlivnili, tak měla akce smysl.

Mgr. Michaela Rosenkranzová, CEO společnosti Rocki outdoor company s.r.o.

Milá Mišo,
dovolím si Vás takhle oslovit, protože naše děti o Vás pořád mluví. ☺

Děti jsem Vám předala s obrovskou důvěrou, že o ně bude postaráno dobrým přístupem a přijetím jejich specifík a problémů. Není s nimi práce vždycky snadná, ale neomylně poznají, kdo je má rád a kdo je přijímá takové, jaké jsou. Proto se po jednom dni otevřely a zapojily do her. Takové jsou i u nás, chvíli vždycky trvá, než nám začnou důvěřovat. Z celého srdce Vám i celému týmu děkuju, že

naše děti prožily týden prázdnin tak, jak to má být. Hrály si, překonávaly svoje limity, sportovaly, užívaly si vztahů, kamarádů a přírody. Věříme, že v nich tento zážitek nechal stopu, která se jednou, až budou řešit další svoje problémy, před kterými je neumíme definitivně ochránit, znovu objeví a ony si zase uvědomí, že mají velký potenciál něco dokázat, mají vůli překonávat samy sebe a má je někdo rád.

Díky za všechno.
Jitka Tůmová Šatavová, DiS.
ředitelka Klokánku, sociální pracovnice

JÁ HO PŘECE MILUJU

Příběh z Klokánku

Mnohé z nás jsme matky a neumíme si představit, že bychom upřednostnily svého partnera před dětmi. Někdy jsou příběhy z Klokánku velmi alarmující a hlavně pro běžné lidi i pro nás nepochopitelné.

V krásném letním dni byla do Klokánku přijata dvanáctiletá dívka. Dovezl jí soudní vykonavatel na základě vydání předběžného opatření z důvodu podezření, že **dochází k sexuálnímu obtěžování partnerem její matky.** Při příchodu byla dívka velmi zakřiknutá a z pochopitelných důvodů se bála, co jí v jejím dočasném novém domově čeká. Vše jsme se jí snažili, pro ni srozumitelnou řečí, popsat, aby se její obavy zmenšily. Postupně se zklidňovala a již po pár dnech začala vyprávět svůj příběh: **„Maminka bývá často dlouho v práci, tak mě hlídá strejda. Byl na mě vždycky hodný a splnil mi všechno, co jsem si přála. Jednou**

se chtěl dívat na moc ošklivý film, kde paní hodně křičela a pán jí moc ubližoval. Pořád se v něm líbali a mně se to nelíbilo. Pak mi strejda chtěl ukázat, že to není ošklivý a říkal, že se mi to bude moc líbit. Když jsem šla večer spát, lehl si ke mně do postele a dělal moc nepříjemné věci...“ Dívka dále pokračovala, že se rozhodla svěřit se své mamince. Věřila, že když jí to poví, určitě něco udělá. **„Je to přece moje mamka.“** Překvapením pro ni bylo, že její máma téměř nic neudělala. Jen se prý na to zeptala strejdy a ten řekl, že ho dcera nenávidí a žárlí na jeho lásku k ní, tak si to všechno vymyslela.

Matka svého přítele velmi milovala a proto pro ni bylo nejspíš velmi snadné uvěřit spíše jemu, než své dceři. **Paní učitelka ve škole si ale naštěstí všimla zvláštního chování dívky** v následujících dnech a upozornila sociální péči a ta nechala vydat, do prozkoumání celé situace, předběžné opatření o umístění dívky do Klokánku.

V Klokánku se cítila dívka velmi dobře a bezpečně. Ihned jsme zapojili do jejího pobytu u nás i rozhovory s naší paní

psycholožkou, které spolu s trpělivou péčí našich tet vedly postupně ke stabilizaci dívky. Matku jsme informovali o tom, že vše, včetně gynekologického vyšetření, potvrzuje, že její dcera mluví pravdu. Na partnera bylo podáno trestní oznámení na policii a vše zbývající už bylo jen na ní. S ohledem na to, že nám matka sdělovala, jak jí dcera chybí, a pravidelně ji navštěvovala, jsme očekávali bouřlivou reakci na jejího partnera – okamžitý rozchod a vystěhování z jejího bytu, aby si mohla co nejdříve dceru odvést domů. Byl to ale šok slyšet matku, sedící naproti nám, vyřknout, pro mnoho z nás zcela nepochopitelnou, větu: **„A co mám teď dělat, já ho přece miluju a nedokážu bez něho žít!“**

Upozornili jsme matku na to, že dcera se k ní nebude moci vrátit a bude muset být umístěna do dětského domova, pokud bude i nadále u nich žít její přítel. Přesto se matka rozhodla se svým partnerem zůstat. Matka? Ne – tento titul jí vůbec nepřísluší. Dívka tedy žije v dětském domově a tato žena ji jen navštěvuje. Jak dívka, která jí má ráda, dokáže zdůvodnit, proč již nežijí spolu v jejich dosavadním domově?

DĚTI Z NÁDRAŽÍ

Příběh z Klokánku

Našla je policie v noci na Hlavním nádraží v Praze. Doprovázel je neznámý muž, který ani nedokázal vysvětlit, jak se děti jmenují a kde mají rodiče. Jasné bylo jen to, že to jsou malé děti,

2 holky a jeden malý kluk. Nejstarší dívce bylo 12 let, té mladší sotva 6 a chlapeček jen 5 let. Pocházely ze Slovenska. Věděly, že jsou v Praze, ale měly moc velký hlad a nemohly se už asi týden. **Přivezla jsem je do Klokánku ještě v noci. Umyli jsme je a rychle jim dali najíst a uložili do postelí.** Spaly celý den, tak moc byly vyčerpané. Následující týden jsme jen **vyčesávali a likvidovali vši, léčili vyrážky...** Vylouply se z nich ale krásné a šikovné děti. Jenže **nebyly zvyklé, že jsou někde pod**

střechou. Chtěly ven, chtěly cestovat, chtěly pohyb. Nejstarší dívka se orientovala dobře ve vlacích, protože jimi cestovaly nejvíc. Stále vyzvídala, kde je v našem městě nádraží. Pak se rozpovídala, že jejich maminka sedí v bufetu na Masarykově nádraží v Praze. Poznám ji snadno, protože prý sedí u stolu a hraje si s telefonem.

Postupně se děti v Klokánku uklidnily a přestaly mít potřebu utíkat. Zjistily,

Takových příběhů je v Klokánku mnoho. Fond ohrožených dětí ve svých zařízeních Klokánek pečuje denně o více jak 200 dětí s různými příběhy. V roce 2021 našlo u nás přechodný domov a vlídnou náruč celkem 907 dětí. S péčí o ta letošní „klokáňata“ nám **MŮŽETE POMOCI I VY – Klokánkům stále schází 30% finančních prostředků na běžný provoz. Podpořte projekt FOD KLOKÁNEK finančním příspěvkem. DĚKUJEME!**

ČÍSLO SBÍRKOVÉHO ÚČTU FOD: 3055103/0300 Možnost ONLINE PLATBY přes internetové stránky www.fod.cz.

ilustrativní foto

že je pro ně dobré mít denně teplé jídlo, spát v teplé a čisté posteli, chodit do školy a hrát si s kamarády. Rodiče byli vyhoštěni zpátky na Slovensko pro trestnou činnost. Soud začal rozhodovat o repatriaci dětí do dětského domova blízko Nitry. Trhalo nám to srdce, ale museli jsme děti začít připravovat na odchod z Klokánku. Nevěděly, co je čeká. Nevěděly, jestli bude na Slovensku někdo

z rodiny, protože oba rodiče byli ve výkonu trestu. Zvykly si na podmínky, které měly v Klokánku. Šly do velké nejistoty.

Domluvili jsme se se sociální pracovnící z úřadu v Nitře, že děti na Slovensko dovezeme a předáme si je. Oproti našim obavám bylo setkání moc milé. Sociální pracovnice byly skvělé ženy a okamžitě si dovedly děti

získat. To nás uklidnilo a potěšilo. Předali jsme děti do jejich bezpečné náruče.

Je to již delší dobu, co jsme děti měli možnost poznat. Všechny nám volají, nejvíc ta nejstarší. Daří se jim dobře. Mluví na nás už skoro jen slovensky, ale občas jim vyklouzne slovíčko česky. A **nejlépe od nich zní slovíčko „klokánek“**.

MALÁ TANEČNICE

Příběh z Klokánku

Do Klokánku jsme přijali **5letou holčičku se stanovenou diagnózou lehké mentální retardace. Oba rodiče zemřeli na následky požívání drog**, jiné příbuzné neměla. Pro svoji milou a vstřícnou povahu si získala srdce všech dětí i tet z Klokánku.

Kam přišla, tam jako by se rozzářilo sluníčko. Nadšený z ní byl, na jednom z prázdninových výletů Klokánku, i průvodce na zámku, kde po vyslechnutí přednášky o starožitnostech všem na naleštěných parketách zatančila. Průvodce jí za to poděkoval, prý se mu něco tak milého za mnoho let služby nestalo.

Dívanka trpěla různými zdravotními problémy, a proto jí Klokánek zajistil celou řadu lékařských vyšetření – díky nimž jí byla zjištěna **alergie na lepek**. Tety jí proto začaly

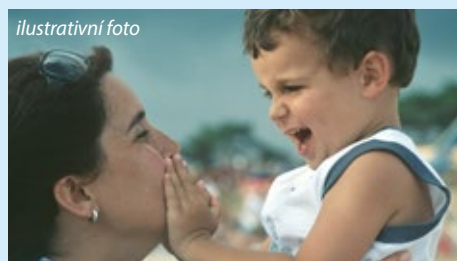
péct speciální chleba a další pochutiny, striktně se dodržovala bezlepková dieta. K údivu všech se, díky této péči, **začala zlepšovat nejen po zdravotní stránce, ale i mentálně**. Naučila se recitovat básničky a byla čilejší. Postupem času nastoupila do první třídy, kde **měla samé jedničky** a brzy se pro ni podařilo získat pěstounskou rodinu, která si ji rovněž okamžitě zamilovala. Od té doby k nám jezdí s tetou a strýcem na návštěvu. Chodí už do druhé třídy, má výborný prospěch a je stále milá a hezká. Máme z ní velkou radost.

MÁTE CHUŤ A ZÁJEM VĚNOVAT SE SMYSLUPLNÉ PRÁCI?

Nabízíme Vám možnost být součástí skvělého projektu Klokánek. **Odborné vzdělání není podmínkou**. Rozhodující je empatie, „mateřský“ cit, umění se o děti postarat – uvařit, vyprat, ale i schopnost děti obejmout a popovídat si s nimi.

Získáte upřímnou lásku dětí, o které budete pečovat, **skvělý kolektiv** na přátelské úrovni a **netradiční pracovní dobu** (po týdnu pobytu s dětmi v Klokánku máte

týden volna). Zajistíme Vám další odborný růst formou kurzů a setkání s odborníky. Kontakt pro zájemce: fod@fod.cz

ÚŽASNÉ OBRÁZKY POMÁHAJÍ

Pokaždé, když přijde větší obálka z některé školky, školy, školní družiny nebo výtvarného kroužku, moc se těšíme na nové úžasné obrázky od dětí. Dětská fantazie nezná hranic, stejně jako jejich ochota pomáhat.

Někdo si zakoupí obrázek, někoho osloví náš kalendář, další udělá radost sám sobě nebo svým blízkým zakoupením zajímavé plátěné tašky, ozdobné placky, praktického bloku. Někdo dá přednost přímé finanční podpoře zakoupením děkovného certifikátu.

Spojnicí toho všeho jsou obrázky od dětí a Vaše ochota takto podpořit projekt Klokánek.

Vybírejte na www.galerieproklokanez.cz a eshop.fod.cz. DĚKUJEME.

NABÍDKA ODBORNÉHO KURZU

rozsah 202 hodin

Nabízíme pro veřejnost Kurz pro pracovníky v sociálních službách s akreditací MPSV, který je doplněn o některá ustanovení ze zákona o sociálně právní ochraně dětí.

Poskytuje přípravu pro přímou péči nejen o dospělé klienty, ale také o osoby od 0–18 let věku. Dotazy zodpovíme na fod@fod.cz.

MOŽNOSTI PODPORY

PROJEKTU KLOKÁNEK

● příspěvkem na účet veřejné sbírky FOD **3055103/0300**

● online platbou na www.fod.cz

● zakoupením produktů značky **KlokArt**, stolních kalendářů nebo dětských obrázků a tematických voucherů prezentovaných na www.fod.cz v našem novém **e-shopu**

● zasláním dárcovské **SMS** ve tvaru „**DMSFODKLOKANEK**“ více na www.fod.cz

Za jakoukoliv vaši podporu děkujeme!

